

Antonín Sova

Jananas

Rec.

Ty černý žale, neustále kroužící
z vrstev do vrstev, z nervů do nervů
až někde v jámě končící
rozhlodán od červů, v těl jasné krvi kouřící
pod lebkou hnízdící...

...(prosimvás už nikdy-)...

Prosimvás už nikdy tohle nedělejte znovu
nezvěte už na večírek Antonína Sovu
před jeho kecama se člověk těžko schová
když se slova chopí Sova

víc zábavy obstará i televize Nova
nebo se svou kapelou Vlasta Parkanová
větší sranda je i lití olova
prchej, když se ozve "Dobrý večer, tady Sova"

příště bude oslava daleko od domova
nebo se sem zase nakýbluje Sova
a z celého večera bude jeho monolog
a přitom bude cucat jeden grog

Hu hu hu huuuu

Rec.

Ty české rybníky jsou stříbro slité,
(á už je tady)
žíhané temnem stínů pod oblaky,
(tak tam běž na procházku...)
vložený v luhy do zeleně syté
(my tady slavíme!)
jsou jako krajů mírné, tiché zraky.
(AAAAAAA kdo to má vydržet?!)

Už to nechci podstupovat znova
když do tebe celej večer hučí Sova
zase bude vykládat, jak se zamiloval
moh by klidně přijít, kdyby to nezmiňoval

může tu bejt, když dá pokoj
dřepne si na gauč a sní si dort
třeba by to vyběhal
třeba by to vyběhal
kdyby dělal nákej sport
než poslouchat celej večer kecy vo přírodě
radši strávím celou párty na záchodě

aaaaaa radši budu celej večer sedět vo hladu
než poslouchat, co zas viděl někde v sadu
rybník je fajn, ale proč řešit hovadiny
zrovna na moje narozeniny

Rec.

Tu sluka steskne v rákosí blíž kraje,
(sluka...)

a kachna vodní s peřím zelenavým,
(kachna...)
jak duhovými barvami když hraje,
(nechceš chlebiček?)
se nese v dálce prachem slunce žhavým;

Už to prostě nechci nikdy podstupovat znova
když ti celej večírek zkazí Sova (Sluka!)
ať se klidně vožere a do vany tu zvrací
hlavně ať mi neříká veršovanou gratulaci

Hu hu hu huuu

Rec.
(Tohle je večírek jedna báseň...)
Divé mechy...
(Sovovy mlýny melou pomalu a jistě...)
Puškvorce...
(Mele a mele a mele...)
Stříbrem zrosené sny, zrývej mne, zrývej nekonečno!

Dej si jednohubku, tady slušní lidé pijí
(Zrývej mne)
Přestaň tady obtěžovat se svou poezií
(Zrývej)
Sklapni ten notýsek, dyť už to jede potřetí
/SEBERTE MU BREJLE!/
Ale von to umí z paměti, vyvedte ho!!!
(Poutník jsem vyštvaný morovým puchem království...)
Vypadni!!!
(Surové křiky)
Dveře jsou támhle!
(Odcházím smrtelně raněn, v hory snů, v makrokosmické hory!)
Tak dobrou makrokosmickou noc!

Už to prostě nechci nikdy podstupovat znova
když ti celej večírek zkazí Sova (Sluka!)
člověk tomu neunikne, těžko se tu schová
když se slova chopí Sova

Huuuuuuu...